

DECYZJA Nr 299/2023

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221), w związku z art. 41 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.), art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.)

orzekam

udzielam -----
interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.), tj. w istniejącym stanie faktycznym oraz w odniesieniu do zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji uznając, że Spółka jest zobligowana do stosowania przepisów ustawy o odpadach wyłącznie w stosunku do przedmiotów lub substancji, które zostały skłasyfikowane jako odpad. Przepisów ustawy nie stosuje się do ścieków.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 lipca 2023 r. (data wpływu: 2 sierpnia 2023 r.) -----
----- wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców, dotyczącej konieczności uzyskania przez ----- decyzji na wytwarzanie, transport, zbieranie, magazynowanie lub przetwarzanie odpadów na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Po wstępnym rozpoznaniu Starosta Powiatu Wrocławskiego uznał, że we wniosku z 30 lipca 2023 r. nie podano informacji pozwalających uznać właściwość Starosty do wydania interpretacji ww. sprawie. Wobec pismem z 9 sierpnia 2023 r. wezwano Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w zakresie:

1. wskazania maksymalnej łącznej masy wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku – w przypadku ewentualnego zbierania odpadów,
2. podania rodzajów (kodów) oraz ich ilości, które instalacja może przyjąć do przetworzenia na dobę – w przypadku ewentualnego przetwarzania odpadów
3. wskazania rodzaju eksploatowanej instalacji, będącej miejscem przewidywanego wytwarzania odpadów lub przetwarzania odpadów, zgodnie z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowiska,
4. w przypadku wytwarzania odpadów należy podać:
 - a) ilość odpadów niebezpiecznych [Mg] wytwarzanych w roku,
 - b) ilość odpadów innych niż niebezpieczne [Mg] wytwarzanych w roku,
5. udzielenia informacji, czy miejsce ewentualnego zbierania lub przetwarzania odpadów zlokalizowane jest na terenach zamkniętych.

Pismem z 21 sierpnia 2023 r. ----- udzielił odpowiedzi na wezwanie Starosty. W piśmie tym Wnioskodawca doprecyzował, że:

1. nie magazynuje odpadów w SBR -----
2. SBR w ----- nie przetwarza odpadów lecz wytwarza odpady o kodach:
19 08 01 – skratki w ilości: 13,56 Mg/rok,
19 08 02 – zawartość piaskowników w ilości 17,24 Mg/rok
19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe w ilości 256,08 Mg/rok
Wytwarzane odpady są przekazywane do -----
3. Wytwarzane odpady nie mają właściwości niebezpiecznych.
4. Zgodnie z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 poz.1839 ze zm.) instalację SBR w ----- sklasyfikowano w §3 ust. 1 pkt 79 instalacje do oczyszczania ścieków inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 40, przewidziane do obsługi liczby mieszkańców nie mniejszej niż 400 równoważnej liczby mieszkańców w rozumieniu art. 86 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;

Jednocześnie w odpowiedzi Wnioskodawca podkreślił, że cyt.: w oczyszczalni ścieków SBR nie są przetwarzane ani magazynowane ścieki, lecz wytwarzane.

Stan faktyczny:

Zgodnie z treścią wniosku z 30 lipca 2023 r. Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzenia ścieków oparciu o ustawę z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę oraz zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Do przedsiębiorcy należą dwie oczyszczalnie ścieków: pierwsza położona jest przy ----- tzw. BIOBLOK, a druga w tej samej miejscowości ----- tzw. SBR. W obu oczyszczalniach czyszczone są ścieki komunalne w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. W oczyszczalni SBR ścieki komunalne są zrzucane przez pompownię osadów do Komory Tlenowej Stabilizacji osadu, skąd trafiają na wirówkę, gdzie są odwadniane i przez dodanie wapna palonego higienizowane.

Zdarzenie przyszłe:

Z uwagi na ograniczoną pojemność oczyszczalni BIOBLOK przedsiębiorca rozważa możliwość przewożenia nadmiaru ścieków komunalnych wozami asenizacyjnymi do oczyszczalni SBR, aby tam przeprowadzić proces odwodnienia. Przewóz następowałby w ramach jednej miejscowości, gdzie znajdują się obie oczyszczalnie ścieków wozami asenizacyjnymi

W związku z powyższym powstało pytanie, czy istnieje obowiązek posiadania zezwolenia na odwadnianie osadów ściekowych wytworzonych przez oczyszczalnię ścieków należącą do spółki, w drugiej oczyszczalni należącej do spółki.

Stanowisko -----:

W opinii Wnioskodawcy zezwolenie takie nie jest wymagane w oparciu o definicję ustawową z art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z tym przepisem *za wytwórcę odpadów rozumie się każdego, którego działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów (pierwotny wytwórca odpadów) oraz każdego, kto przeprowadza wstępną obróbkę, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów; wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej; wytwórcą odpadów zdawanych do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków w rozumieniu art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów (Dz. U. poz. 1250) jest podmiot świadczący usługę odbioru odpadów w porcie lub przystani morskiej.* W związku z powyższym wytwórcą odpadów jest również oczyszczalnia ścieków.

Natomiast zgodnie z treścią art. 41 ust. 1 ustawy o odpadach zezwolenie jest wymagane na prowadzenie zbierania odpadów lub ich przetwarzania. Oba terminy posiadają swoje legalne definicje. Według art. 3 pkt 34 ustawy o odpadach przez zbieranie odpadów - *rozumie się przez gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b. ustawy o odpadach.* Natomiast przetwarzanie odpadów *to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie* – art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach.

Mając na uwadze ściśle określone w art. 41 ust. 1 ustawy o odpadach rodzaje działalności, które wymagają uzyskania zezwolenia a odnoszące się wyłącznie do zbierania lub przetwarzania odpadów, zdaniem Wnioskodawcy, nie można stwierdzić, że taki obowiązek spoczywa na wytwórcy odpadów, jeśli się ich nie podejmuje. Wnioskodawca zwraca uwagę, że obowiązek powinien jasno wynikać z przepisów ustawy, ponieważ zgodnie ze zdaniem drugim z art. 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca nie może być obowiązany do określonego zachowania tylko na podstawie przepisów prawa. Tym bardziej, że w ramach planowanego działania przedsiębiorca nie ma zamiaru pozbyć się nadmiaru osadu z oczyszczalni BIOBLOK, lecz przewieźć go w ramach swojego przedsiębiorstwa do drugiego punktu, aby tam poddać go procesowi odwodnienia i higienizacji. A to z tego względu, że transportowi nadmiaru osadu z oczyszczalni BIOBLOK nie będzie towarzyszył zamiar pozbycia się. Z tego samego powodu, zdaniem Przedsiębiorcy, nie będzie zachodzić zbieranie odpadów oczyszczalni ścieków SBR.

Według wnioskodawcy istotnego znaczenia nabiera próba nadania odpowiedniego rozumienia czynnościom polegającym na wstępnej obróbce, mieszaniu lub innym działaniom powodującym zmianę charakteru lub składu odpadów, które podejmowane są w oczyszczalni SBR w stosunku do ścieków komunalnych odprowadzanych urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych. W tym celu podejmowane są czynności mające na celu zmniejszenie ich uwodnienia, zmniejszenie liczby organizmów chorobotwórczych, zmniejszenie zagniwalności, które mają na celu zapewnienie bezpiecznego magazynowania lub transportu komunalnych osadów ściekowych. Efektem działań podejmowanych w oczyszczalni SBR jest ustabilizowanie osadów ściekowych. Następnie komunalne osady ściekowe są wywożone do ----- w miejscowości ---- przez podmiot posiadający odpowiednie uprawnienia, zgodnie z ustawą o odpadach.

Czynności te, w opinii Wnioskodawcy nie stanowią przetwarzania w rozumieniu przepisów ustawy o odpadach, ponieważ prowadzą dopiero do powstania odpadu w formie komunalnych osadów ściekowych, przez które należy rozumieć pochodzący z oczyszczalni ścieków osad z komór fermentacyjnych oraz z innych

instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych. Dopiero od tego momentu zastosowanie mają przepisy dotyczące odpadów, ponieważ od tego momentu przedsiębiorca ma zamiar jak i obowiązek pozbycia się ich jako komunalnego osadu ściekowego, który jest odpadem. Posiada on również swój kod odpadu, w zależności od ich charakteru: 19 08 05 dla ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych i 19 08 99 dla osadów znajdujących się na wcześniejszym etapie obróbki.

Wobec powyższego stanowiska Wnioskodawcy, powstała wątpliwość odnośnie możliwości zakwalifikowania procesu odwadniania osadów jako postępowanie z odpadami, a tym samym czy Spółka podlega obowiązkowi uzyskania zgody właściwego organu na wstępne magazynowanie, transport, zbieranie, czy też przetwarzanie odpadów przez ich wytwórcę, bądź jako zbieranie odpadów, co wiąże się z koniecznością uzyskania stosownego zezwolenia, zgodnie z przepisami ustawy o odpadach.

Podsumowując wiosek z 30 lipca 2023 r. oraz złożone 28 sierpnia 2023 r. pismo uzupełniające z 21 sierpnia 2023 r. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w eksploatowanych przez Spółkę oczyszczalniach ścieków nie są zbierane (magazynowane), przetwarzane, odpady, a jedynie dochodzi do wytwarzania odpadów po procesie oczyszczania ścieków.

Starosta Powiatu Wrocławskiego udzielając interpretacji indywidualnej na gruncie wyżej opisanego stanu faktycznego i przedstawionego zdarzenia przyszłego oraz stanowiska Wnioskodawcy stwierdza, co następuje:

Ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2023 r. poz. 1587), w tym w zakresie wydawania zezwoleń i obowiązków wytwórców odpadów, stosuje się wyłącznie do przedmiotów lub substancji spełniających definicję odpadu, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, zgodnie z którą odpady definiuje się jako *każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany*.

O klasyfikacji odpadów decyduje posiadacz odpadów o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 19 ww. ustawy. W praktyce o klasyfikacji odpadów decyduje ich wytwórca, ponieważ znane jest mu źródło wytwarzania i właściwości odpadów. Przez wytwórcę odpadów, zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 pkt 32 ww. ustawy o odpadach rozumie się przez to *każdego, którego działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów (pierwotny wytwórca odpadów), oraz każdego, kto przeprowadza wstępną obróbkę, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów; wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbioru, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej; wytwórcą odpadów zdawanych do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków w rozumieniu art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów (Dz. U. poz. 1250) jest podmiot świadczący usługę odbioru odpadów w porcie lub przystani morskiej*. Odpady klasyfikuje się ze względu na źródło ich powstawania poprzez kwalifikację do odpowiedniej grupy, podgrupy i rodzaju odpadów, zgodnie z treścią rozporządzenia z 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. 2020 r. poz. 10). Zgodnie z treścią ww. rozporządzenia odpady z oczyszczalni ścieków ujęto w grupie 19 podgrupie 08. Po analizie wniosku, należy uznać, że oczyszczanie ścieków prowadzone przez -----, prowadzi do wytwarzania odpadów:

19 08 01 – skratki w ilości: 13,56 Mg/rok,

19 08 02 – zawartość piaskowników w ilości 17,24 Mg/rok

19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe w ilości 256,08 Mg/rok.

Z wniosku nie wynika, czy wszystkie odpady powstają wyłącznie na terenie oczyszczalni SBR. Nie podano informacji, czy odpady wytwarzane są również w związku z eksploatacją oczyszczalni BIOBLOK. Niezależnie od tego obowiązek uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, zgodnie z treścią art. 180a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska powstaje, jeżeli mamy do czynienia z wytwarzaniem odpadów w związku z eksploatacją instalacji i jest wymagane do wytwarzania odpadów:

1) o masie powyżej 1 Mg rocznie - w przypadku odpadów niebezpiecznych lub

2) o masie powyżej 5000 Mg rocznie - w przypadku odpadów innych niż niebezpieczne.

Właściwość rzeczową organów w zakresie wydawania pozwoleń na wytwarzanie odpadów określa art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Przy ocenie obowiązku posiadania zezwolenia należy zatem ustalić ilość wytwarzanych odpadów w każdej z oczyszczalni odrębnie.

W przypadku gdy kryteria ilościowe wynikające z art. 180a nie są spełnione, pozwolenie nie jest wymagane, jednak na wytwórcy odpadów ciąży obowiązek zgodnego z przepisami ustawy o odpadach zagospodarowania odpadów wytwarzanych oraz prowadzenia ich ewidencji oraz sprawozdawczości za pośrednictwem bazy danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (BDO).

Zgodnie z definicją określoną w art. 3 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy o odpadach, przez *magazynowanie odpadów* rozumie czasowe przechowywanie odpadów obejmujące: wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę, tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów, magazynowanie

odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów. Wobec powyższego magazynowanie odpadów nie wymaga uzyskania odrębnej decyzji administracyjnej. Wskazanie miejsc i sposobów magazynowania odpadów następuje w decyzjach administracyjnych: pozwolenie na wytworzenie odpadów lub w pozwoleniu zintegrowanym oraz w zezwoleniu na zbieranie odpadów lub w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.

Prowadzenie transportu odpadów nie wymaga uzyskania zezwolenia. W zakresie transportu odpadów marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru BDO na wniosek transportującego odpady (art. 50 ust. 1 pkt 5 lit b) ustawy o odpadach). Podkreślić należy, że wpisowi do rejestru nie podlegają transportujący wytworzone przez siebie odpady (art. 51 ust. 2 pkt 4 ustawy o odpadach).

Zgodnie z treścią ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zbieranie i przetwarzanie odpadów wymaga uzyskania zezwolenia, które wydaje organ właściwy ze względu na miejsce zbierania lub przetwarzania. Właściwość organów ustalono w art. 41 ust. 3 pkt 1 i 2 ww. ustawy.

Wszystkie wyżej wymienione działania dotyczą jednak substancji lub przedmiotów spełniających definicję odpadów (*każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany*). W przypadku eksploatacji instalacji, odpady mogą powstawać na każdym etapie procesu technologicznego, zarówno w trakcie poszczególnych procesów cząstkowych jak i po ostatecznym zakończeniu procesu technologicznego. Przy czym o uznaniu przedmiotu lub substancji za odpad, decyduje konieczność lub chęć „pozbycia się”. Jeżeli wytwórca zamierza przedmiot lub substancję nadal wykorzystać, nie jest zobligowany do pozbycia się jej, wątpliwe staje się wytworzenie odpadu.

Treść wniosku z 30 lipca 2023 r. wskazuje, że przedmiotem wniosku o wyjaśnienie prawne jest instalacja eksploatowana w celu oczyszczania ścieków komunalnych. Osad z oczyszczalni BIOBLOK na oczyszczalnię SBR jest przewożony celem dokończenia procesu technologicznego oczyszczania ścieków.

Podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przepisów tej ustawy nie stosuje się do ścieków. Wszystkie działania uregulowane w ww. ustawie, w tym zobowiązanie do uzyskiwania zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów dotyczą wyłącznie odpadów.

Ustawa o odpadach nie przewiduje obowiązku uzyskiwania zezwoleń na odwadnianie ścieków. Przepisy ustawy o odpadach można zastosować do procesów odwadniania poprzez uznanie, że w przypadku odwadniania osadów ściekowych mamy do czynienia z osadem, który na skutek zakończenia procesu technologicznego oczyszczania stał się osadem i został sklasyfikowany jako odpad, zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. z 2020 r. poz. 10).

Odwołując się do treści dokumentu Ministerstwa Środowiska z 18 listopada 2018 r. pn. „Strategia postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi na lata 2019 – 2022” cyt.: *przegląd obowiązujących definicji prawnych oraz powszechnie stosowanych definicji technicznych wskazuje na możliwość różnej interpretacji przepisów. Dla prawidłowego stosowania przepisów prawa istotne jest rozstrzygnięcie, kiedy mamy do czynienia z osadami będącymi integralną częścią ścieków, poddawanych procesom przeróbki w ramach ciągu technologicznego w oczyszczalni, a kiedy osady stają się odpadami, mogą zostać zaklasyfikowane jako odpady o odpowiednim kodzie i są przetwarzane w rozumieniu przepisów o odpadach, w oparciu o stosowne decyzje administracyjne w tym zakresie.* W ciągu technologicznym oczyszczania ścieków osady są zatem składnikiem ścieków i różne rodzaje osadu powstają na różnych etapach procesu oczyszczania ścieków (osady wstępne, wtórne, nadmierne). Dopiero po zakończeniu procesu technologicznego oczyszczania ścieków osad ściekowy staje się odpadowym osadem ściekowym, ponieważ wówczas Wnioskodawca zamierza się go ostatecznie pozbyć.. Zgodnie z treścią ww. dokumentu procesy takie jak: odwadnianie, higienizacja, fermentacja, stabilizacja tlenowa suszenie, wychwytywanie fosforu wykonywane są w ciągu technologicznym na osadach będących składnikiem ścieków, a nie na odpadowych osadach ściekowych.

Wytwarzanie komunalnych osadów ściekowych nie stanowi celu funkcjonowania oczyszczalni ścieków. Jest to pozostałość po procesie oczyszczania ścieków, której posiadacz pozbywa się, a sposobem pozbycia się może być przekazanie „na zewnątrz” instalacji innemu posiadaczowi odpadów lub przetwarzanie we własnym zakresie przez ich wytwórcę. Błędne jest utożsamianie pozbycia się odpadów wyłącznie z ich przekazywaniem poza oczyszczalnię. Jeżeli celem przekazywania osadu nadmiernego na inną oczyszczalnię jest dokończenie procesu technologicznego oczyszczania ścieków, nie należy utożsamiać tego z przekazywaniem odpadowego osadu ściekowego, ponieważ intencją przekazania nie jest chęć/obowiązek pozbycia się go, a konieczność zakończenia procesu oczyszczania ścieków, w sytuacji gdy na pierwszej z oczyszczalni (w tym przypadku BIOBLOK) nie istnieją możliwości techniczne, aby taki proces dokończyć w tym samym miejscu.

Zgodnie z ustawą o odpadach każdy kto podejmuje działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów (w tym również oczyszczalnia ścieków), powinien takie działania planować, projektować i prowadzić tak, aby w pierwszej kolejności zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływanie na życie i zdrowie ludzi oraz na środowisko (art. 18 ust. 1). Należy uznać, że takie działania prowadzi Wnioskodawca przekazując osad do odwodnienia przyczynia się do zmniejszenia ilości ostatecznie powstających odpadów oraz zmniejsza ich oddziaływanie na środowisko. Dopiero odpady, których powstaniu nie udało się zapobiec, a które są naturalną konsekwencją prowadzonego procesu technologicznego oczyszczania ścieków, posiadacz odpadów w pierwszej kolejności jest obowiązany poddać odzyskowi a następnie unieszkodliwieniu na zasadach ustalonych przepisami ustawy o odpadach.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. 2023 r. poz. 1270) do danin publicznych zalicza się podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysków przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Wobec tak szerokiej definicji daniny publicznej oraz z uwagi na obowiązek ponoszenia opłat skarbowych za wydanie decyzji na podstawie ustawy o odpadach oraz w ustawy Prawo ochrony środowiska, wynikającego z przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. 2022 r. poz. 2142 ze zm.), należało uznać, że w polskim systemie prawa finansowego opłata skarbową funkcjonuje jako danina publiczna o charakterze powszechnym i przymusowym. Jest ustalana jednostronnie przez państwo i pobierana na rzecz gminy jako podmiotu prawa publicznego, wpływy z opłat skarbowych stanowią źródło jej dochodów.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. W przedłożonym wniosku Przedsiębiorca opisał szczegółowo zdarzenie przyszłe, opierając się na istniejącym stanie faktycznym w przedsiębiorstwie. We wniosku wyczerpująco przedstawiono stanowisko Wnioskodawcy, do którego szczegółowo odniósł się Starosta w uzasadnieniu prawnym niniejszej decyzji. Interpretacja zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego oraz wskazanie stanowiska Starosty Powiatu Wrocławskiego wraz z uzasadnieniem prawnym.

Starosta Powiatu Wrocławskiego wydając niniejszą decyzję, kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Interpretacja przepisów ujęta w decyzji dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania interpretacji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, za moim pośrednictwem (50-440 Wrocław, ul. Kościuszki 131), w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wniesienia odwołania, decyzja staje się decyzją ostateczną i prawomocną.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy Prawo przedsiębiorców, wniesiono wymaganą opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Powiatu Wrocławskiego

Otrzymują:

1. _____

2. OŚ – a/a